2025/1539

25.7.2025 г.

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2025/1539 НА СЪВЕТА

от 18 юли 2025 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС във връзка с данъчно задължените лица, които улесняват дистанционните продажби на внасяни стоки, и прилагането на специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, и на специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Беше доказано, че използването на режима за обслужване на едно гише при внос (IOSS) улеснява и гарантира повишеното спазване на изискванията за ДДС по отношение на вноса и по този начин гарантира, че няма нарушения на конкуренцията във вреда на доставките в Съюза чрез по-малко ефективно събиране на данъци върху вноса на пратки с ниска стойност от трети държави за потребители в Съюза. В контекста на експоненциално нарастващия внос е необходимо да се насърчи допълнително използването на схемата IOSS. Поради това, за да се постигне тази цел, доставчици или считани за доставчици лица, които не са регистрирани по режима IOSS, но извършват доставки в обхвата на режима IOSS, по правило следва да бъдат задължени да плащат ДДС при внос и ДДС върху дистанционните продажби на вносни стоки в държавите членки на крайно местоназначение на стоките, което би изисквало регистрация във всяка от тези държави членки.

(2) За да се защитят данъчните приходи на държавите членки, доставчици или считани за доставчици лица, които не са установени в Съюза и не се ползват от режима IOSS, следва да бъдат задължени да определят данъчен представител, който поема всички задължения във връзка с ДДС, свързани с всички допустими внесени пратки. Това задължение обаче следва да не се прилага, ако доставчикът или считаното за доставчик лице е установено в държава, посочена в Решение за изпълнение (ЕС) 2021/942 на Комисията ([3]), или в държава, с която държавата членка на внос е сключила споразумение за взаимопомощ. За да се подобри правоприлагането, задължението за използване на данъчен представител е подходяща и пропорционална мярка за доставчиците или считаните за доставчици лица, които не са установени в Съюза и не използват режима IOSS.

(3) Условията за определяне на такъв данъчен представител за плащането на ДДС следва да бъдат приведени в съответствие с условията, уреждащи задължението на установените извън Съюза доставчици или считани за доставчици лица да определят посредник за използването на режима IOSS, за да се гарантира равнопоставеност при събирането на ДДС върху допустимите дистанционни продажби на вносни стоки. Съответно някои установени извън Съюза доставчици или считани за доставчици лица ще бъдат задължени да имат данъчен представител както за ДДС при внос, така и за ДДС при дистанционните продажби на вносни стоки във всяка държава членка, в която се извършват такива доставки. Тъй като обаче държавата членка на внос и държавата членка на крайното местоназначение на стоките в случай на дистанционните продажби на вносни стоки ще бъде една и съща държава членка, когато не се използва режимът IOSS, може да не е необходимо да се определят двама различни данъчни представители в тази конкретна държава членка.

([1]) Становище от 8 юли 2025 година (все още непубликувано в Официален вестник).
([2]) ОВ C, C/2024/1579, 5.3.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj.
([3]) Решение за изпълнение (ЕС) 2021/942 на Комисията от 10 юни 2021 г. за определяне на правила за прилагането на Директива 2006/112/ЕО на Съвета по отношение на съставянето на списъка на трети държави, с които Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС на Съвета и Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета, (ОВ L 205, 11.6.2021 г., стр. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

(4) Когато не се използва режимът IOSS, ДДС при внос върху допустимите пратки се събира пряко от държавата членка на крайно местоназначение на стоките, която е държавата членка, в която се извършва вносът. За разлика от това, когато се използва режимът IOSS, вносът е освободен от ДДС при внос, а ДДС върху дистанционни продажби на вносни стоки се събира от доставчика или считаното за доставчик лице и се плаща на неговата държава членка по идентификация, която предава ДДС на съответните държави членки по потребление. Поради това, когато не се използва режимът IOSS, при определянето на условията за назначаване на данъчен представител това положение следва да бъде взето предвид. Когато се използва режимът IOSS, при определянето на условията за назначаване на посредник, държавите членки имат право да изискват гаранции, които са подходящи и пропорционални на рисковете, свързани с участниците и сделките, за които се посредничи.

(5) Косвените митнически представители изпълняват важни функции в процедурите за внос на пратки. Въпреки че тяхната задача обхваща предимно митническите правила, те могат да участват активно в гарантирането на събирането на ДДС при внос. Понастоящем това е възможно, когато косвеният митнически представител е определен за лице — платец на ДДС при внос. При мерките за насърчаване на допълнителното използване на режима IOSS, въведени с настоящата директива, обаче косвеният митнически представител може да бъде задължен да плаща ДДС при внос, когато действа като данъчен представител на лицето — платец на ДДС при внос. Тъй като да действа като данъчен представител е възможност, но не и задължение за косвения митнически представител, е целесъобразно да се даде възможност на държавите членки да предвидят, че косвените митнически представители, които не действат като данъчен представител, са солидарно отговорни за плащането на ДДС при внос, за да се гарантира плащането на ДДС при внос. Освен това държавите членки следва да имат възможност да предвидят солидарна отговорност за ДДС при внос по отношение на други лица, например на лицата, отговорни за плащането на митническото задължение в случай на митнически нередности.

(6) При мерките за насърчаване на допълнителното използване на режима IOSS, въведени с настоящата директива, доставчикът или считаното за доставчик лице систематично е отговорен за плащането на ДДС при внос. Следователно, когато доставчикът, считаното за доставчик лице и, когато е приложимо, определеният от тях данъчен представител или лицето, което може да бъде солидарно отговорно за ДДС при внос, не спазват задълженията за ДДС, отнасящи се до определени вносни стоки, съответните стоки няма да бъдат пуснати за свободно обращение. За да се избегне рискът клиентът да бъде изправен пред отрицателните последици от неизпълнението на задълженията от страна на лицата — платци на ДДС при внос, държавите членки следва да могат да допуснат клиентът — при съгласие от негова страна — да заплати дължимия от доставчика или считаното за доставчик лице ДДС при внос, когато доставчикът или считаното за доставчик лице не изпълнява задълженията си за регистрация и плащане и когато доставчикът или считаното за доставчик лице не е известно на лицето, подаващо митническата декларация в момента на вноса. Държавите членки обаче следва да могат да установят подходящи условия и процедури за прилагане на посочената възможност, за да се избегне плащането от клиента на ДДС при внос да отслаби ефективността на мерките за насърчаване на използването на режима IOSS, въведени с настоящата директива. Такова плащане следва да не засяга възможността клиентът да иска възстановяване на ДДС при внос от доставчика или считаното за доставчик лице съгласно съответното гражданско право. Тъй като посочената възможност има за цел да преодолее трудностите, произтичащи от прехода от отговорност на клиента към отговорност на доставчика или считаното за доставчик лице по отношение на вносните пратки, Комисията следва да прецени дали запазването на тези правила след приключването на митническата реформа е обосновано.

(7) В съответствие със специалния режим, установен в дял XII, глава 7 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета ([4]), лицето — платец на ДДС при внос, свързан с допустимите дистанционни продажби на вносни стоки, е клиентът. Това е в противоречие с целта отговорността да бъде прехвърлена от клиента към доставчика или считаното за доставчик лице, като те систематично бъдат задължени да плащат ДДС при внос, свързан с тези стоки. Дори в случаите, когато клиентът плаща ДДС при внос, доставчикът или считаният за доставчик субект остава отговорен по принцип. Поради това специалният режим следва да престане да се прилага и следва да бъде заличен.

(8) Съгласно Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи ([5]) държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.

(9) Доколкото целта на настоящата директива, а именно да се реализира концепцията за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза, може да бъде постигната само на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на посочената цел.

([4]) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([5]) ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

(10) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 юли 2028 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 201 се заменя със следното:

„*Член 201*

1. При внос ДДС е дължим от всяко лице или лица, определени или признати като отговорен платец от държавата-членка на вноса.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, лицето — платец на ДДС при внос е доставчикът или, когато е приложимо, считаното за доставчик лице в съответствие с член 14а, параграф 1, извършващи дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, които биха отговаряли на условията за прилагане на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4.

3. Когато доставчикът или считаното за доставчик лице, посочени във параграф 2 от настоящия член, не са установени в Общността, а в трета държава, с която нито Съюзът, нито държавата членка на вноса са сключили споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС на Съвета (*) и Регламент (ЕС) № 904/2010, доставчикът или считаното за доставчик лице определя данъчен представител в държавата членка на вноса като лице — платец на ДДС при внос.

4. Когато вносът на стоки е освободен в съответствие с член 143, параграф 1, буква ва), параграф 3 от настоящия член не се прилага.

(*) Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj).“

2) Вмъква се следният член:

„*Член 201a*

Без да се засягат от член 201, параграфи 2 и 3 и когато лицата — платци на ДДС при внос, не изпълняват данъчните си задължения съгласно посочените параграфи, държавите членки могат да разрешат получателят да плати дължимия от тези лица ДДС при внос в съответствие с условия и процедури, определени от държавите членки.“

3) Член 204 параграф 1 се изменя, както следва:

а) втора алинея се заменя със следното:

„Освен това, когато облагаема сделка се извършва от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е дължим ДДС, и в държавата, в която е установено данъчнозадълженото лице или се намира седалището му, няма правни инструменти за взаимопомощ, сходни по обхват с тези, предвидени в Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕС) № 904/2010, държавите членки могат да предприемат мерки, за да предвидят, че лицето — платец на ДДС, трябва да бъде данъчен представител, определен от неустановеното данъчнозадължено лице.“

б) вмъква се следната алинея:

„Чрез дерогация от първа и втора алинея от настоящия параграф, когато от данъчнозадълженото лице се изисква да определи данъчен представител в съответствие с член 201, параграф 3, това данъчнозадължено лице определя данъчен представител за лицето — платец на ДДС върху дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, които биха отговаряли на условията за прилагане на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 4.“

4) В член 205 след първа алинея се добавя следната алинея:

„Освен това в случаите, посочени в член 201, параграфи 2 и 3, държавите членки могат да предвидят, че лице, различно от клиента и от лицето — платец на ДДС, е солидарно отговорно за плащането на ДДС при внос.“

5) Вмъква се следният член:

„*Член 205а*

До 31 март 2032 г., въз основа на информацията, предоставена от държавите членки, Комисията представя на Съвета доклад за оценка на действието на член 201, параграфи 2, 3 и 4, в член 201а, в член 204, параграф 1, четвърта алинея и в член 205, втора алинея, включително за тяхното въздействие върху функционирането на вътрешния пазар, като оценява необходимостта от запазване на член 201а и член 205, втора алинея, и ако счете за необходимо, прави подходящо законодателно предложение.“

6) В дял XII глава 7 се заличава.

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват до 30 юни 2028 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 юли 2028 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 18 юли 2025 година.

За Съвета

Председател

M. BJERRE